

Yargıtay bir olayda iltibas bulunmadığı gerekçesiyle haksız rekabet davasını isabetle reddetmiştir.

Taraflar arasında görülen davada İstanbul Asliye 6.Ticaret Mahkemesi'nce verilen 19.10.2000 tarih ve 1998/938 – 2000/1005 sayılı kararın Yargıtay'ca incelenmesi davacı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Dilek Çakıroğlu tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davalının ürettiği oto yedek parçalarını müvekkili şirketin ürün ambalajları ile iltibas yaratacak derecede dizayn ve renk açısından benzer kutulara koyarak piyasaya sürmesi nedeniyle haksız rekabet ettiğini ileri sürerek, 250.000.000.-TL maddi ve 2.500.000.000.-TL manevi tazminatın reeskont faiziyle birlikte davalıdan tahsilini ve hükmün ilanını talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, davacı firmanın ambalajı ile müvekkili firmanın ambalajının dizayn ebat ve renk kompozisyonunun farklı olduğunu, dava konusu ambalajın Elpa markalı ürünlerde 1983 yılından beri kullanıldığını, bu ürünleri satın alan tüketicilerine uzman olduğunu, ayrıca davacı firmanın ambalajının korunabilecek nitelikte özel çaba gerektiren bir tasarım olmadığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece, toplanan delillere göre, tarafların ürünlerini tanıtım amacı olarak kullandıkları ambalajların ebatları, renk ve desenleri, üzerindeki motif ve işaretler, grafik ve yazıları yönünden benzerlik arzemediğinin açıklıkla görüldüğü, davacı ambalajı üzerinde "Mako" markası ve etiket üzerinde "Mako tip" ibaresi yazılı olduğu, davalı ürünlerinin ambalajında davacının ürünlerini çağrıştıracak hiçbir ibarenin bulunmadığı dolayısıyla iltibas yaratmadığı gerekçesiyle, davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davacı vekilinin tüm temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davacı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, 4.960.000.- lira temyiz ilam harcından peşin harcın mahsubu ile temyiz edenden alınmasına, 25.06.2002 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

(11. HD,25.06.2002, E. 2002/2718, K. 2002/6598– (Dr. C.Suluk/A.Orhan,Uygulamalı Fikri Mülkiyet Hukuku, Cilt III, Tasarımlar,Seçkin, 2008, S.887)